

Ve srovnání s nadražeností klasicismu byly umění a literatura XVIII. století shledávány dekadentními již v době svého vzniku. Dekorativní styl, jenž byl v módě v první polovině století, byl označován jako "rocaille", slovem, které dalo později základ názvu "rococo" odvozenému od "baroco"; tento pojem odkazuje k nepravdělnosti, nerovnoměrnosti. Doba 'kvetnání "milostný styl" by-va proto ve Francii také označován i jako "pozdní baroko". Tento pojem však nevyhovuje, protože nová doba nehledá odkaz v nadpozemském světě, ale s důrazem na sensibilitu jedince se přiklání k pozemským radostem, které je třeba omeziťovat, a vyhnout se tak jednotvárnosti. Odchylující se navíc od klasicistních norem století Královna Slunce, umění první poloviny XVIII. století získává symboliku stejně odlišnou od té barokní i v literatuře, ačkoli některé tendence jsou vlastní oběma stylům.